

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/360/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232532
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112232532.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporkyni: Slovenská republika a v jej mene konajúce Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 6C/13/2013-56 zo dňa 14.marca 2014, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp. zn. 14Er/270/2012, 23Er/861/2011, 34Er/30/2011, 23Er/960/2010, 25Er/17/2011, 27Er/581/2010, 9Er/197/2009, 17Er/412/2010, 27Er/530/2010 a 12Er/ 906/2010, spočívajúcom vo vydaní rozhodnutia o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, z dôvodu porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie po právnej stránke súd odôvodnil ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod. 1, § 5 ods. 1, 3, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 41 ods. 1, 2 písm. c/, d/ a § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok"), účinného v čase začatia exekučného konania v označených veciach, kedy boli exekútorovi doručené návrhy na začatie exekúcie. Zo skutkových tvrdení navrhovateľa mal súd prvého stupňa za preukázané, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra ako exekučného súdu. Navrhovateľ za nesprávny úradný postup označil skutočnosť, že súd prvého stupňa nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v 15 dňovej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov. Nakoľko navrhovateľ sa v označených konaniach domáhal voči odporkyni rovnakého nároku, aj keď v každom konaní bola jeho výška iná, súd z dôvodu hospodárnosti konania podľa § 112 ods. 1 OSP spojil na spoločné konanie veci vedené na tomto súde pod sp.zn. 6C/13/2013, 6C/14/2013, 6C/18/2013, 6C/19/2013, 6C/21/2013, 6C/22/2013, 6C/23/2013, 6C/25/2013, 6C/26/2013 a 6C/27/2013 s tým, že ďalej konanie bude vedené pod sp.zn. 6C/13/2013.

Z hľadiska skutkového stavu mal za preukázané zo spisu sp. zn. 6C/13/2013 že exekučné konanie sa týka exekúcie vedenej pod č. EX/878/2012, pod ktorým číslom súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, ako to vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 14Er/270/2012 podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 2.3.2012. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 8.3.2012 č. k. 14Er/270/2012- 12 bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2012 a uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 25.9.2012 č. k. 14Er/270/2012 -20 bolo exekučné konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2012.

Zo spisu sp. zn. 6C/14/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplattenia majetkovej škody v sume 1.247,04 eura a nemajetkovej ujmy v sume 285,41 eura. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/861/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 6.9.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 13.9.2011 č. k. 23Er/861/2011 -10 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 27.6.2012 č. k. 23Er/861/2011-17 bolo exekučné konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2012.

Zo spisu sp. zn. 6C/18/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplattenia majetkovej škody v sume 125 eur, ktorá pozostáva zo sumy 70 eur vynaloženej na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, sumy 40 eur na udržiavanie a správu informačného systému a 15 eur na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu. Nemajetkovej ujmy v sume 258,16 eura vypočítanej alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu uvedenej v žalobe, teda 660 eur za rok : 12 mesiacov = 55 eur za mesiac. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/30/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 18.1.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 22.2.2011 č. k. 34Er/30/2011-10 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.4.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 19.1.2012 č. k. 34Er/30/2011 - 17 bolo exekučné konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.6.2012.

Zo spisu sp. zn. 6C/19/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplattenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 302,42 eura. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/960/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 9.12.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 21.2.2011 č. k. 23Er/960/2010 -9 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 9.1.2012 č. k. 23Er/960/2010 - 16 bolo exekučné konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.6.2012.

Zo spisu sp. zn. 6C/21/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplattenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 298,73 eura. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/17/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 14.1.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 22.2.2011 č. k. 25Er/17/2011 - 10 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.5.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 19.1.2012 č. k. 25Er/17/2011 -17 bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu sp. zn. 6C/22/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplattenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 531,07 eura. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/581/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 4.8.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 16.12.2010 č. k. 27Er/581/2010 -9 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.4.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 27.12.2011 č. k. 27Er/581/2010 - 16 bolo exekučné konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.5.2012.

Zo spisu sp. zn. 6C/23/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplataenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 440 eur. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 9Er/197/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 28.4.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 6.5.2009 bol súdny exekútor poverením č. k. 9Er/197/2009 -8 poverený vykonaním exekúcie.

Zo spisu sp. zn. 6C/25/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplataenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 330 eur. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 17Er/412/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 7.6.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 14.6.2010 bol súdny exekútor poverením č. k. 17Er/412/2010 8 poverený vykonaním exekúcie.

Zo spisu sp. zn. 6C/26/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplataenia majetkovej škody v sume 4.531,54 eura a nemajetkovej ujmy v sume 906,31 eura. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Er/906/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 24.11.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 13.1.2011 č. k. 12Er/906/2010-9 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2012. Uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 29.9.2011 č. k. 26CoE/197/2011 -28 bolo uznesenie Okresného súdu Nitra potvrdené. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 19.4.2013 č. k. 12Er/906/2010 - 41 bola exekúcia zastavená.

Zo spisu sp. zn. 6C/27/2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha zaplataenia majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 495 eur. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/530/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná súdnym exekútorom na Okresný súd Nitra dňa 15.7.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 23.7.2010 bol súdny exekútor poverením č. k. 27Er/530/2010-10 poverený vykonaním exekúcie.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora vo všetkých spojených veciach nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplataenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia označených exekučných konaní konštatoval, že vo veciach sp. zn. 6C/13/2013 (14Er/270/2012), sp. zn. 14/2013 (3Er/861/2011), sp. zn. 6C/23/2013(9Er/197/2009), sp. zn. 6C/25/2013(17Er/412/2010) 6C/27/2013(27Er/530/2010) bolo rozhodnuté o žiadosti exekútora v lehote do 15 dní, a v ostatných veciach síce rozhodol po 15 dňoch, ale 15-dňová lehota na vydanie poverenia v tomto prípade neplatila, pretože exekučným titulom bol vykonateľný rozhodcovský rozsudok(§ 41 ods. 2 písm.d) Ex. poriadku), preto nevydaním rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenie v 15 dňovej lehote, nemohlo dôjsť zo strany konajúceho exekučného súdu k nesprávnemu úradnému postupu. Zdôraznil tiež, že prípadné nedodržanie primeranej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody a tiež, že v konaní o náhradu škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z. nie je všeobecný súd oprávnený konštatovať, že došlo k prieťahom v konaní, keď táto kompetencia prináleží len Ústavnému súdu SR, pričom žiadne takéto konanie sa nevedlo.

Za nedôvodný označil i navrhovateľom vytýkaný nesprávny úradný postup, spočívajúci v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplataenie dlhu, poukazujúc na to, že v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku exekučný súd je ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom, v rámci čoho neskúma vecnú správnosť exekučného titulu, ale to, či exekučný titul bol vydaný na to oprávneným orgánom a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V prípade, že predmetom rozhodcovského konania je spor zo spotrebiteľského vzťahu (čo je daný prípad), bol exekučný súd oprávnený a zároveň i povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení

zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.

Uviedol tiež, že zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. je koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že oprávnený subjekt musí preukázať vznik škody a že táto je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu, pričom nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Dodal len, že škoda nemôže byť uplatnená v paušálnej čiastke, v tomto smere navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy a navrhovateľ tiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom je na navrhovateľovi preukázať svoje tvrdenia. Navyiac, určenie výšky škody nie je dôkaz o vzniknutej škode. Taktiež navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani ju nezdôvodnil, uvádzajúc iba všeobecné dôvody, ktoré sa nevzťahovali priamo na navrhovateľa. Doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu až do samotného rozhodnutia o tejto žiadosti, nemohla nijako negatívne zasiahnuť navrhovateľa a nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, tiež nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie a nemohla viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky. Nevidel dôvod, aby sa výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to, že k vzniku škody nedošlo. Nakoľko dospel k záveru, že zo strany exekučného súdu v označených veciach nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nebol tak daný právny základ zodpovednosti odporcu za škodu, a preto sa ďalej ani nezaoberal výškou navrhovateľom uplatnenej škody, ani nemajetkovej ujmy. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si ich neuplatnil ani mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom súdu účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na základe a s použitím novej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá sa stala súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a teda po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, hoci pri svojom rozhodovaní bol viazaný ust. § 9 ods. 1 v znení zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z.z.. Svojím rozhodnutím de iure a de facto tak aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Vytkol mu tiež, že odôvodnenie o zániku nároku na náhradu uplatnenej škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom založil na nedôveryhodnosti údajov, čo platné právo nepozná. V tejto súvislosti poukázal na to, že nemal k dispozícii súdne spisy exekučného súdu, a preto mohol niektoré skutočnosti len usudzovať podľa sekundárnych prejavov, ktoré mal v realite, z ktorého dôvodu ako dôkaz označil aj exekučné spisy a žiadal použiť v nich obsiahnuté listiny. Samotná nedôveryhodnosť údajov však nič nemôže zmeniť na tom, že zo strany štátneho orgánu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, keď rozhodnutia neboli vydané v zákonom ustanovenej lehote. Poukázal tiež na to, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, i napriek tomu, že zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty a za situácie, že exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Argumentoval, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a jeho povinnosťou je aplikovať platné právo a navyiac jeho úvahy negujú stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy, nárast ekonomickej trestnej činnosti atď. Rovnako tak Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok spôsobom vyhovujúcim požiadavkám čl. 6 ods. 1, ktorý zahŕňa aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote a pokiaľ súd a ani samotný

štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickej situácie, tento nedostatok mu nemôže byť dávaný za vinu. Za prejav nesústredenej činnosti súdu prvého stupňa označil jeho presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom v súvislosti s výsledkom konania, nakoľko vyhodnocoval skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keďže súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

Predmetom tohto konania je návrh, ktorým sa navrhovateľ voči odporkyni domáha v každej zo spojených vecí zaplatenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy (vo výške uvedenej v každej veci v inej sume) podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutých jej v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučných konaniach vedených na označenom súde pod sp. zn. 6C/13/2013 (14Er/270/2012), sp. zn. 14/2013 (3Er/861/2011), sp. zn. 6C/23/2013 (9Er/197/2009), sp. zn. 6C/25/2013 (17Er/412/2010) 6C/27/2013 (27Er/530/2010). Nesprávny úradný postup navrhovateľ videl v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote a v prietahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k vydaniu rozhodnutia došlo s omeškáním.

V prejednávanej veci sa súd prvého stupňa správne najskôr zaoberal existenciou predpokladov zodpovednosti odporkyne za škodu uplatňovanú navrhovateľom v konaní. V tomto smere v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver.

Vo veci sp. zn. 6C/13/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 14Er/270/2012 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 2.3.2012 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému B. N. H., o vymoženie sumy 1.322,91 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 8.3.2012 (v lehote 6 dní) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/14/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/861/2011 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 6.9.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému Ernestovi Ondriášovi, o vymoženie sumy 420 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 13.9.2011 (v lehote 7 dní) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/23/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 9 Er/197/2009 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 28.4.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému V.i, o vymoženie sumy 462 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 6.5.2009 (v lehote 8 dní) vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/25/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 17 Er/412/2010 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 7.6.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému R. B., o vymoženie sumy 315 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 14.6.2010 (v lehote 7 dní) vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/27/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 27 Er/530/2010 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 15.7.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnej F. Y., o vymoženie sumy 522,59 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 23.7.2010 (v lehote 8 dní) vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitost' veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prietahy v konaní. Vo všetkých vyššie uvedených veciach došlo k vydaniu rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora v lehotách kratších ako 15 dní, preto tvrdenie

navrhovateľa o nečinnosti súdu a niekoľko mesačnom omeškaní s vydaním rozhodnutia je nesprávne a zavádzajúce. V týchto veciach preto nedošlo zo strany exekučného súdu k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by zakladal nárok navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z..

Vo veci sp. zn. 6C/18/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 34 Er/30/2011 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 18.1.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému B. L., o vymoženie sumy 209,56 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 22.2.2011 (po 1 mesiaci) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/19/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 23Er/960/2010 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 9.12.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnej R. K., o vymoženie sumy 1605,97 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 21.2.2011 (po 1 mesiaci) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/21/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 25Er/17./2011 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 14.1.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnej V. K., o vymoženie sumy 448 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 22.2.2011 (v lehote 1 mesiac a 8 dní) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/22/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 27Er/581/2010 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 4.8.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému X. K., o vymoženie sumy 863 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 16.12.2010 (po 4. mesiacoch) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci sp. zn. 6C/26/2013 z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 12Er/906/2010 je preukázané, že exekučnému súdu bola dňa 24.11.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnej E. O. W., o vymoženie sumy 3765,73 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd dňa 13.1.2011 (po 2. mesiacoch) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Pre posúdenie toho, či došlo k vydaniu rozhodnutia exekučného súdu v zákonom ustanovenej lehote, je podstatné znenie ust. § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom v čase začatia exekučného konania (ďalej len "Exekučný poriadok"). Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Súd prvého stupňa s poukazom na cit. ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia uvedených exekučných konaní správne konštatoval, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia v tomto prípade neplatila, pretože exekučným titulom bol vo všetkých vyššie uvedených veciach vykonateľný rozhodcovský rozsudok (§ 41 ods. 2 písm. d) Ex. poriadku), preto nevydaním rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v 15 dňovej lehote, nemohlo dôjsť zo strany konajúceho exekučného súdu k nesprávnemu úradnému postupu.

Za nedôvodný súd prvého stupňa správne označil i navrhovateľom vytýkaný nesprávny úradný postup, spočívajúci v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu, poukazujúc na to, že v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku exekučný súd je ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom, v rámci čoho neskúma vecnú správnosť exekučného titulu, ale to, či exekučný titul bol vydaný na to oprávneným orgánom a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Konštatoval, že exekučným titulom v daných veciach je rozhodcovský rozsudok, ktorý v zmysle ust. § 41 ods. 2 písm. d) zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010) je exekučným titulom. V tejto súvislosti uviedol, že exekučný súd bol už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie povinný skúmať, aj bez návrhu (ex offo), či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v tvrdení, že v predmetných exekučných veciach došlo k vydaniu rozhodnutia po uplynutí

zákonnej 15 dňovej lehoty, pretože táto lehota sa na dané exekučné konania nevzťahovala. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je osobitným zákonom, ktorý upravuje podmienky a spôsob náhrady škody, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaným, druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou, bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže, keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, má charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, zákon rozlišuje základné dva okruhy zodpovednosti za škodu a to zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a § 6) a zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9). I keď zákon explicitne nedefinuje pojem "nesprávny úradný postup", vo všeobecnosti za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Z ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003/ Z.z. vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné prietahy v konaní, ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde teda najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. Podľa navrhovateľa postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a s takým časovým oneskorením, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prietahy v konaní. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si preto uplatnil náhradu škody predstavujúci ním účelne vynaložené náklady spojené so správou a vymáhaním pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím exekučného súdu. Zároveň si navrhovateľ uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške uvedenej v jednotlivých návrhoch za bezdôvodnú nečinnosť exekučného súdu, keď márnym uplynutím tohto času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky, zavňútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie. Výpočet uskutočnil ako alikvotný pomer 55 eur za každý mesiac omeškania exekučného súdu (na základe určovania nemajetkovej ujmy ústavným súdom po 660 eur za rok) alebo ako 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom).

Keďže navrhovateľ postup súdu, ktorým malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, v odvolaní nešpecifikoval a odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, žiaden takýto dôvod nezistil, v tejto časti považoval odvolanie navrhovateľa za nedôvodné. Ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv navrhovateľa nie je postupom, ktorým by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd vykoná, patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 OSP).

K aplikácii novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ustanovenie § 9 ods. 2 v znení účinnom ku dňu začatia tohto

konania a podania návrhu na vydanie poverenia, teda ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. citoval v správnom znení - v znení účinnom v čase podania návrhu na vydanie poverenia, pričom toto ustanovenie bolo rovnaké aj v čase začatia tohto konania, a preto je táto námietka žalobcu nedôvodná. Nedošlo teda k interpretácii hmotného práva platného v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, ako uvádza navrhovateľka v odvolaní, a teda nebol ani aplikovaný princíp priamej retroaktivity. Odvolací súd k tomu ešte dodáva, že aj keď súd prvého stupňa v rozsudku citoval ustanovenie § 9 ods. 1 v znení účinnom ku dňu začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia, ako aj v znení ku dňu rozhodovania súdu prvého stupňa, uvedené nemalo za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uviedol aj správny právny predpis, podľa ktorého vec posúdil, pričom z ustanovenia § 9 ods. 1 v znení ku dňu rozhodovania súdu prvého stupňa je zrejmé, že v tomto ustanovení bola novelou zák. č. 412/2012 Z. z. doplnená posledná veta, ktorá sa týka postupu Národnej rady Slovenskej republiky a postupu vlády Slovenskej republiky, o čo sa v danom prípade nejedná.

K trvaníu stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že tým, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v uvedenej lehote a proti tomuto uzneseniu zo strany navrhovateľa odvolanie nebolo podané, ako ani v spise sa nenachádza žiadna urgencia o skoršie rozhodnutie, nemohlo dôjsť z jeho strany k posunutiu trvania právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Keďže exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote, pričom aj v zmysle stanoviska Ústavného súdu SR samotné nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcie nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 471/2012), odvolací súd dospel k záveru, že súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi nepochybil a jeho konaním nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, od ktorého si navrhovateľka v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, preto nebolo potrebné v konaní už ani vykonávať ďalšie dôkazy za účelom preukázania materiálnej škody navrhovateľky. Okrem toho bolo potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie nemal byť ani podaný, pretože žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor so zákonom bola zamietnutá a o tejto skutočnosti navrhovateľka vedela z rozhodovacej činnosti súdov, ako aj Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Odvolací súd dodáva, že zákon č. 514/2003 Z.z. je osobitným zákonom, ktorý upravuje podmienky a spôsob náhrady škody, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcou verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaných, druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou, bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže, keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, má charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, zákon rozlišuje základné dva okruhy zodpovednosti za škodu a to zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a § 6) a zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9). I keď zákon explicitne nedefinuje pojem "nesprávny úradný postup", vo všeobecnosti za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Z ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003/Z.z. vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné prieťahy v konaní, ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde teda najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V prejednávanej veci, vychádzajúc z uvedených záverov, bolo potrebné posudzovať existenciu predpokladov zodpovednosti odporkyne za škodu uplatňovanú navrhovateľom v tomto konaní, čo učinil i súd prvého stupňa a v tomto smere v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci. Nakoľko odvolaciemu súdu je známe, že navrhovateľ podával návrhy na vykonanie exekúcie v rádo vo tisíckach obdobných vecí, čo sa podstatnou mierou podieľalo na dĺžke konania do rozhodnutia exekučného súdu. Je preto namieste konštatovať, že navrhovateľ ako účastník exekučného konania v pozícii oprávneného práve svojim správaním výrazne ovplyvnil dĺžku exekučného konania, a preto v postupe exekučného súdu s ohľadom na okolnosti danej veci nemožno vzhľadnuť zbytočné prieťahy.

Za daných okolností tak i podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ nepreukázal, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., čím nebol naplnený základný predpoklad pre zodpovednosť odporkyne za navrhovateľom v tomto konaní požadovanú náhradu škody a nemajetkovú ujmu. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.